

Lukáše Sekerku mi představil můj dřívější diplomant Lukáš Spitzer jako vyhraněného sběratele mandelinek. Ujal jsem se vedení jeho bakalářské práce, nevěda zpočátku, o čem by přesně měla být. Pouhá faunistika, kterou provozoval, se mi nezdála dost vznešeným tématem. Ale on, vedle toho, že zaznamenával lokality z vlastních sběrů, zrevidoval sbírky mnoha soukromých sběratelů a spousty muzeí po celé České republice. Povzbudivé bylo, že údaje z těchto revizí ihned publikoval, i když samozřejmě v lokálních periodikách. Počet publikací uveřejněných během tří let jeho studia, i když jsou bez impaktního faktoru, by mu mohl závidět ne jeden docent jiných složek naší univerzity. Přesto jsem trval na tom, aby dělal vlastní výzkum, evidoval živné rostliny a dokumentoval požerky, sbíral také larvy a dokumentoval jejich morfologii a měřil nějaké morfometrické údaje. Doufal jsem, že alespoň některá z uvedených činností přinese výsledky použitelné pro bakalářskou práci, a něco že bude využitelné pro budoucí magisterskou práci.

Vedle toho Lukáš s mou malou pomocí záštity výpůjček ze zahraničních muzeí taxonomicky reviduje sbírky velikých tropických mandelinek rodu *Sagra*, které jsou velice variabilní a v jejichž taxonomii je nepořádek, který jednou v budoucnu Lukáš zlikviduje. Mezitím se také dostal k zajímavým nálezům štítonošů z JV Evropy a Turecka, v nichž rozpoznal tři druhy dosud neznámé pro vědu a popsal každý z nich v samostatné publikaci.

Ze studia štítonošů České republiky pak nevznikla, jak jsem si já představoval, tématicky omezená studie – příspěvek k poznání rozšíření některých druhů, nebo příspěvek k poznání morfologie larev, nebo seznam živných rostlin nebo podobně, ale rozsáhlá monografie obsahující tohle všechno dohromady a mnohem víc. U většiny z 32 českých druhů podává uchazeč přehled synonym, podrobně a jednotně popisuje morfologii imag, podává úplný seznam i velmi staré literatury zmiňující daný druh a často značně rozsáhlý seznam osobně prohlédnutého sbírkového materiálu, přehled dosud známých a autorem zaznamenaných druhů živných rostlin atd. To vše v anglickém jazyce. Každý druh je pak dokumentován několika makrofotografiemi brouků a detailů jejich tělesných struktur, nákresy pohlavních orgánů, u několika druhů fotografiemi larev, kukel a požerků.

Rozsáhlou a užitečnou část příloh tvoří síťové mapy rozšíření pro každý druh. Republika přirozeně není údaj o výskytu pokryta tak hustě, jako je tomu třeba u denních motýlů, ale počet vyplněných čtverců jasně vypovídá o hojnosti druhu a u některých vzácnějších druhů je zřetelné geograficky omezené rozšíření na teplejší oblasti státu.

Data obsažená v předložené práci by mohla být využita případně i pro fylogenetickou analýzu, i když se tomu uchazeč brání. Taková analýza by byla potřeba vzhledem k zjevné nesmyslnosti současné podrodové klasifikace rodu *Cassida*. Hlavním nedostatkem takové analýzy by bylo geografické omezení zpracovávaných druhů. Pro rozumnou fylogenetickou analýzu by bylo třeba zpracovat celou Palearktickou oblast. Literatura s údaji o mnoha palearktických druzích je k dispozici pouze v ruském jazyce, který uchazeč (jako většina jeho vrstevníků) neovládá. Překládání takové literatury do češtiny bylo asi mou nejrozsáhlejší školitelskou pomocí jinak velice samostatnému Lukáši Sekerkovi. Odbornou školitelskou práci týkající se taxonomie mandelinek odvedl polský konzultant Lech Borowiec.

Celkově připomíná předložená bakalářská práce svým rozsahem (98 stran textu a skoro stejně příloh) a úrovní zpracování spíše doktorskou disertaci, ovšem chybí tu zatím ta požadovaná publikace s impakt faktorem nad 0,5. I té se časem dočkáme, zatím doporučuji přijetí předložené práce jako bakalářské.